

Pligt ikke at lade Bygningerne, Havnen og Alt Sligt forfalde, hvis det virkelig viser sig, at de ikke kunne vedligeholdes for de Penge, der bevilges.

Kauser: Med Hensyn til det Ændringsforslag, der angaaer Havnekapitainens Gage, saa forekommer det mig, at den ærede Marineminister er gaaet ud fra den Forudsætning, hvis Rigtighed jeg idetmindste aldeles ikke kan anerkende, at Havnekapitainen nødvendigvis maatte være en Officør af Marinen. Jeg seer aldeles ingen Grund dertil, og jeg kan forsikre den ærede Marineminister om, at han vil kunne faae mange særdeles dygtige Coffardiecapitainer til denne Post, med den Gage, som vi foreslaae, og de ville endda ikke have Noget imod af denne at affholde det uberydelige Beløb til en Skriver. Det forekommer mig derfor overmaade tvivlsomt, om man til 3die Behandling burde gaae ind paa det Ændringsforslag, som den ærede Marineminister muligt vil stille om en særlig Løn til en Skriver. Hvad Christiansø angaaer, saa har den ærede Minister omtalt vort Forslag saaledes, som om deri var Tale om at nedlægge Fæstningen. Dette er ikke, vor Mening, thi saa havde vi ikke stillet dette Forslag, der kun gaaer ud paa, at $\frac{2}{5}$ af 3800 Rbd. ikke skulde bevilges, men vi have troet, at der med Hensyn til dens tvivlsomme Existens for Fremtiden, kunde være god Grund til, at man for Diebliffet indskrænkede sig til de meest nødvendige Udgifter, og derpaa gjorde Sagen til Gjenstand for en omhyggelig Undersøgelse, og saa efter Omstændighederne enten hævdede den eller blot vedligeholdt den i forsvarlig Stand, og, da vi i den Henseende have sluttet os til Normalreglementet af 1840, saa troer jeg, at vi have havt en fast Fod at

staae paa. At der siden er blevet brugt mere, er Noget, hvis Rigtighed jeg ikke betvivler, men Spørgsmaalet er, om disse Udgifter have været henstigtsmæssige, men det er Noget, som jeg for Diebliffet ikke tør udtale mig om, og jeg skal derfor idetmindste for mit Vedkommende vedblivende stemme for Ændringsforslaget.

J. F. Petersen: Uagtet den Rødsættelse, som er foreslaaet under den Post, som angaaer Fæstningen Christiansø, af $\frac{2}{5}$ af 3,800 Rbd. ikke gaaer videre end at bringe Beløbet i Overensstemmelse med Normalreglementet af 1840, saa kan det dog ikke nægtes, at, naar man seer hen til den Motivering, som en lignende Rødsættelse har faaet i den af det opløste Folkethings Finantsudvalg afgivne Betænkning, saa faaer man let det Indtryk, at dette ligesom er en Bredse, hvorigennem man, om kortere eller længere Tid, kan marchere, for at demolere Fæstningen (En Stemme: Rigtigt!). Jeg kan nu ikke tilegne mig den Mening eller den Overbeviisning, at det skulde være rigtigt saaledes uden videre at komme til det Resultat at opgive Fæstningen. Jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad den meget ærede Marineminister har anført om dette Punkt, og saa Meget staaer dog fast og er klart, at det paa ingen Maade gaaer an at indlade sig paa en Slags Afgjørelse af den Art Spørgsmaal, uden at alle de derhen hørende Forhold først tilbørligen ere undersøgte. Da jeg som sagt maa finde dette Forslag som et Slags Forløber for det antydede Formaal, saa skulde jeg meget ønske, at Thinget maatte komme til den Beslutning at forsætte samme, og jeg skal saaledes, hovedsageligen af den Grund, stemme derimod.